

a néptanácsi képviselők választása időpontjának megállapításáról.

A Román Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlésének Elnöki Tanácsa
E L R E N D E L I:

Egyedüli szakasz: A néptanácsok képviselői választásának időpontját 1956. március 11-ére állapítja meg.

PETRU GROZA,
a Nagy Nemzetgyűlés
Elnöki Tanácsának elnöke.

A. BUNACIU,
a Nagy Nemzetgyűlés
Elnöki Tanácsának titkára.

A vállalatok jövedelmének növelése — a dolgozók érdeke

A II. pártkongresszus tiszteletére szervezett szocialista verseny keretében gyáraink és üzemek dolgozói mind szélesebb körben alkalmazzák a fejlett munkamódszereket, új mozgalmakat kezdeményeztek a termelés és a termelékenység növelése, valamint a minőség javítása érdekében. Ezt a célt szolgálta „A szakma legjobbjai” cím elnyerését indított mozgalom is. A CFR főműhelyben például 275 jó szakember kapcsolódott be a szakmai versenybe és sokan elnyerték „a szakma legjobbjai” címet. Az IPROFIL „Dózsa György”-butor- és hordógyárban 17 brigád versenyzett a legjobb brigád cím elnyeréséért.

Gh. Gheorghiu-Dej elvtárs jelentéséből a II. pártkongresszuson kitérünk, hogy: „A munkatermelékenység fokozásáért, az önköltség csökkentéséért, a termékek minőségének megjavításáért vívott harcnak, egy szóval a vállalatok műszaki és szervezési színvonalának emeléséért vívott harcnak a vállalatok szocialista jövedelmének növeléséhez kell vezetnie”.

A terven felüli felhalmozásért folyó mozgalom nagy lendületet adott a jövedelmesség szüntelen növekedésének. A terven felüli jövedelem a vállalat megújult gazdálkodási színvonalának mutatója. A jövedelmességért folyó mozgalom nem véletlenül született meg, hanem annak eredménye, hogy a pártszervek rendszeresen emelik a gazdasági és pártkáderek gazdasági ismeretét és fejlesztik a haza iránti kötelezettség teljesítésére irányuló törekvést.

Az öntudatos dolgozóknak a jövedelmesség növelésére irányuló törekvése az élmunkások és újítók számának emelését eredményezte. Az a mozgalom, mely a vállalatok jövedelmességéért indult, lendületet adott a munkásoknak és mérnököknek abban a harcban, amelyet az új technika és haladott módszerek bevezetéséért folytatnak. Az Artek szabóipari termelőszövetkezet 286 dolgozója alkalmazza a haladott módszereket, ennek eredménye a 97,3 százalékos minőség elérése és nagyszögű megtakarítás a múlt év utolsó hónapjában. A „December 30” textilgyárban 182 munkás alkalmazza a Csutkih, 307 pedig a Zsandarova módszert. A CFR főműhelyben Cioca Ioan és Mayer Aron „a szakma legjobbjai” cím elnyerését és normatelteljesítést nagy mértékben az élenjáró módszerek alkalmazásának köszönhetik.

A jövedelmesség növelésének egyik igen fontos eszköze a terven felüli szocialista felhalmozás. Szép eredményeket értek el vállalatok ilyen vonatkozásban a párt II. kongresszusa tiszteletére. Kitérünk a vállalt szocialista felhalmozás nagymértékű teljesítésében a „November 7”-gyár, a „Fierarul”, a villanygyár és mások.

A jövedelmesség növeléséhez járul hozzá a kisgépesítés és az anyagtakarékosság is. A „G. Dimitrov”-vagonygyárban például kisgépesítéssel a szerszámgyártáson a munkatermelékenység 7 százalékkal nőtt, a rezsiköltség pedig 2,5 százalékkal csökkent. A jövedelmesség emeléséért az 1955. év negyedik negyedében még hat kisgépesítést alkalmaztak, ami egy év alatt 330.000 lej megtakarítást jelent. Az IPROFIL „Dózsa György”-butor- és hordógyárban egyszerű anyagfelhasználással növelték a vállalat jövedelmét. A segéd- és nyersanyagmegtakarítás értéke 31.029 lej volt az elmúlt év utolsó negyedében.

Az ipari és más vállalatok jövedelmét gyakran csökkentik a nem-

termelő (improduktív) költségek, amelyek csökkentik a felhalmozási lehetőségeket. A nemtermelő költségek sorában a selejtkozta károk, a különféle bírságok és más pénzbüntetések szerepelnek. Számos vállalat a sokféle bírság miatt veszíti el jövedelmének egy részét. Például a cukorgyár a legutóbbi kampányban közel 250.000 lej fizetett fekbér, és büntetés címén. Ez az összeg a cukorgyár jövedelmét növelte volna, ha a vállalat munkaközössége több gondot fordítana a pénzügyi fegyelem betartására, keresztül a jövedelmesség alakulására.

Ebből világosan kitűnik: helytelen azt gondolni, hogy a bírságok nem jelentenek veszteséget a népgazdaságnak, mert a pénz egyik állami vállalat számlájáról a másik állami vállalat számlájára kerül. A „alóság az, hogy a pénzeszközök valóban egyik számláról a másikra mennek át, de a művelő mögött a népgazdaság reális veszteségei rejtőznek: vagonok fekbérei, más vállalat munkájának fennakadása, a szállítási határidő megszegése.

A pártszervek feladata megakadályozni minden olyan tevékenységet, amely a vállalat jövedelmét csökkenti, vagy akadályokat gördít növekedése elé. A pártszerveknek kell ellenőrizniük, hogy a munkások, technikusok és mérnökök útjait és észszerűsítését a legrövidebb idő alatt elterjesszék az illető vállalat keretében, hogy ezen keresztül a munkatermelékenység növelésével, az önköltség csökkentésével és a fajlagos fogyasztás csökkentésével a jövedelmesség emelését érjék el. A pártszerveknek tudatosítaniuk kell továbbá a dolgozóknak azt, hogy a vállalatok jövedelmességének fokozása a bővített szocialista újrateljesítés gyorsulásához és a dolgozók életszínvonalának növeléséhez vezet. Ebből fakad a jövedelmesség növeléséért folyó mozgalom országos jellege. A pártszervek feladata a dolgozókat felvilágosítani arról, hogy minden dolgozó munkája hozzájárul saját és családja, valamint az egész nép életszínvonalának megjavításához, éppen úgy, mint ahogy az egész nép munkája megjavítja minden egyes dolgozó életét. Tehát hazánk valamennyi dolgozójának érdeke a szocialista vállalatok jövedelmességének emelése. A dolgozók munkájával létrehozott jövedelem visszatérül hozzájuk új gépek, lakóházak, színházak, könyvek formájában.

A Román Munkáspárt II. kongresszusának irányelvei a népgazdaság fejlesztésének 1956–60. évi második öt éves tervére vonatkozólag megállapítja, hogy: „A legkevesebb 2.500.000 négyzetméternyi lakterület beépítésével megjavulnak a dolgozók lakásvizsgálatai”. — „...gondoskodunk az ország különböző tartományaiiban lévő kulturális intézmények fejlesztéséről”. — „...új mozikat kell építeni a munkásközpontokban és üdülőtelepeken”.

A termelési és pénzügyi sikon egyaránt szép eredményeket felmutató vállalatok arról tanuszkodnak, hogy a pártszervek feladatainak elegendő tettek és dolgozók megértették a jövedelmesség növelésének szükségességét, amit kongresszusi felajánlásaik teljesítésével be is bizonyítottak. Továbbra is a második öt éves terv irányelveit alapul véve, vállalatok munkaközösségeinek feladata szüntelen harcot folytatni a termelékenység állandó növelésén keresztül az önköltség csökkentéséért és a lehetőségekhez mérten a legnagyobb jövedelmesség eléréseért.

Az új év első hetében

Az elmúlt év folyamán szép eredményt értek el a Polychrom gyár dolgozói. Evi tervüket november 23-ára befejezték. A decemberi tervelőirányzat teljesítésében 38,5 százalékos túlszárnyalást sikerült elérniük. A múlt év utolsó hónapjainak sikerreinek fellelkesülve, a gyár dolgozói az új év első napjaiban nagy lendülettel kezdték feladataik teljesítésé-

hez. Így már az első napokon is szép eredmények születtek. Szorgalmas munkájával és fegyelmezett magatartásával kitűnt Vogel Péter. Csoportja jöminőségű munká mellett jelentősen túlháladta napi feladatát. Az első héten a csoport legszorgalmasabb tagjai Cerneanu Gheorghe, Nyikos Mihály és Jovanov Emil voltak, akik jöminőségű munkát végez-

A pártkongresszus által mutatott uton

A Chimica termelőszövetkezet új feladatok előtt

Az 1956-os év új feladatok elé állítja a Chimica kisipari termelőszövetkezet is, egyben újabb sikerek elérését is jelenti számukra. Ennek az évnek első napjaiban felkerestük a szövetkezet elnökét, hogy elbeszélgessünk vele a termelőszövetkezet eddigi fejlődéséről és a további teendőkről, azokról a megvalósításokról, amelyek az 1956-os terv-évben fognak elérni. Beszélgetésünk során sok érdekes adat került felszínre, amely mind egy-egy sikert, egy-egy lépést jelent előre a Chimica szövetkezet fejlődésében. Így például megtudtuk, hogy 1950-ben 14.134 vevőt szolgáltattak ki, míg 1955-ben ez a szám 36.206-ra emelkedett. Az elmúlt évben közel tízszerezés emelkedett a kimosott és kitisztított ruhák súlya 1950-hez viszonyítva.

1952-ben a Chimica szövetkezetben minden munkát kézzel végeztek, 1955 végére pedig már minden munkafolyamatot sikerült gépesíteniük. Ezelőtt 4 évvel egyetlen szarítókészülék sem volt s ma már hárommal rendelkeznek.

A II. pártkongresszus tiszteletére két szarítókészüléket szereztek fel, egyes gépeknél átcsoportosítást végeztek s jobb munkamegszervezést is eszközöltek.

Ebben az évben mindkét kazánjai a szénrel való fűtésről áttérnek a nyersolajjal történő fűtésre. Ez nagy előnyt jelent nemzetgazdasági szempontból: olcsóbbá teszi a termelést és körülbelül 18 százalékkal fogja növelni a munkatermelékenységet. Ennek a munkának elvégzését az év május elsejére tervezték.

Ugyancsak ez év első felében új mosógépet szereznek fel, valamint kijavítják a Hoffmann-féle, vasalógépet és a benzin-mosógépet is.

A második öt éves terv első esztendőjében kibővített a festődét. Ma még kicsi a műhely, ahol a munkát végzik, de rövidesen a kazántól elválasztott helyiségben és új kazánnal fognak dolgozni.

Jelentős eredmények

A „Progresul” helyipari vállalat nagyszűréseket ért el, a fűszi- és gombgyár pedig 182,6 százalékos teljesítetle decemberi tervelőirányzatát.

A kongresszus tiszteletére rendezett ünnepi műszakon is kiváló termelési eredmények születtek. Különösen Tapasztó István öntő eredménye kiemelkedő. Napi előirányzatát 290 százalékkal haladta túl. Az öntők közül dícséretreméltó eredményt ért el Taut

százalékos tervteljesítést ért el, a fűszi- és gombgyár pedig 182,6 százalékos teljesítetle decemberi tervelőirányzatát.

A kongresszus tiszteletére rendezett ünnepi műszakon is kiváló termelési eredmények születtek. Különösen Tapasztó István öntő eredménye kiemelkedő. Napi előirányzatát 290 százalékkal haladta túl. Az öntők közül dícséretreméltó eredményt ért el Taut

Dumitru is 230 százalékos normatelteljesítéssel. Kitűnt még Ardelean Ioan esztérgályos 163 és Kovács József lakatos 161 százalékos normatelteljesítéssel. Derekas munkát végzett ezen a napon Laubander Antal autójavító brigádja, amely 121 százalékos normatelteljesítést ért el, valamint Schutz Jenő brigádja, amely 120 százalékkal szárnyalta túl az napi normáját.

Udvarias kiszolgálással

Az ICS Universal áruház konfekció osztályát az árszállítás óta különösen sokan látogatják. Ezen az osztályon változatos és izléeses áru várja a vásárlókat. A női és férfi kabátok a legnagyobb keresletnek örvendenek. Ez a tény kedvezően befolyásolta az áruház konfekció osztálya termelési teljesítését. Az alkalmazottak udvarias kiszolgálással kiviták a vásárlóközönség meg-

elégedését. Nádas Erzsébet felelős és Lingurar Nicolae technikai felelős minden segítséget megadtak társaiknak, hogy feladataikat sikerrel teljesíthessék.

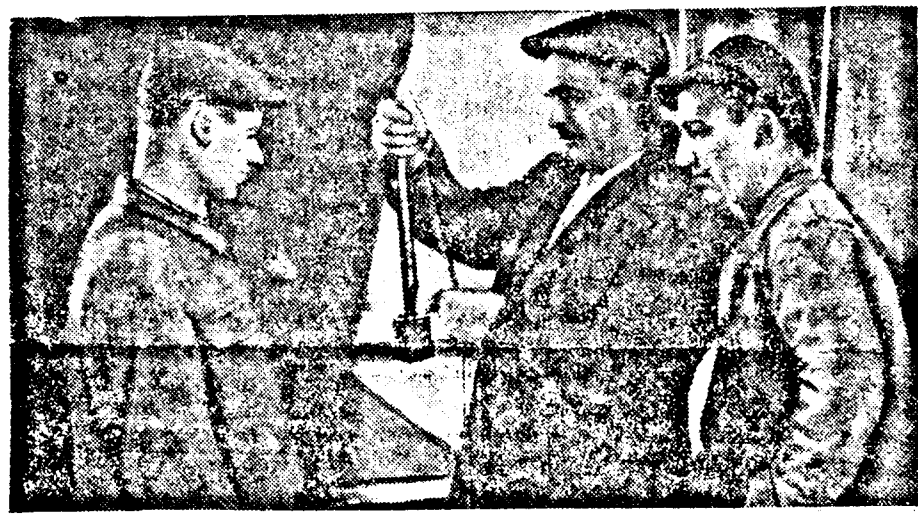
Az elárulások is arra törekednek, hogy a vevők kívánságát kielégíthessék, hogy városunk dolgozói mindenkor elégedettek legyenek a vásárlással. Különösen Bartók Sarolta érdemel dícséretet udvariaságáért.

Azt, hogy az ICS Universal áruház konfekció osztályán jó munka folyik, az is bizonyítja, hogy a múlt év utolsó hónapjában, tíz nappal a határidő előtt, teljesítették a tervet.

Ehhez hozzájárult a II. pártkongresszusra tett vállalkozás teljesítése is.

Hotaran Tiberiu,
levelező

Szakképesítés a munkahelyen

Stanajov András mester, a „November 7” vállalat dolgozója, amelyet nagy utatásokkal és észszerűsítésekkel javítja a gyártási folyamatot, nagy gondot fordít a fiatal káderek munkahelyen történő szakmai képzésére is.

Képünkön: Stanajov András elvtárs szakmai kérdéseket magyaráz az élesztőosztály két fiatal dolgozójának.

MUNKÁSÖNTUDATTAL

A „Coopmetal” fémipari termelőszövetkezet bádógosüzemében idős munkás hajlik a munkapad fölé. Élesen figyeli a vaslemez, melyre pontos méreteket jelez. Figyelmében dolgozik. Tekintetét le sem veszi a munkadarabról. Amikor kész, felegyenesedik. Megégsz a hőnőző lemezen, a feljegyzéseken.

— Ez is megvan — mondja, miközben feljebb tolja szemüvegét.

Először nehezen indulnak meg Kenderesi László elvtárs szavai, de amikor el kezd beszélni, látszik rajla, hogy szereti felidézni a múlt emlékeit. Hatvanhat éves. Sok mindenen ment már keresztül.

Bulgáriában kezdett inaszkodni — tudjuk meg beszélgetésünk során — még az 1900-as évek elején. Hogy miért került Bulgáriába? A mostoha sors, a nehéz élet-feltételek odáig sodorták. Ő még akkor kisgyermek volt...

Négyen voltak testvérek. Sok megpróbáltatásban volt részüik. Apját a túlfeszített munka hamar sirbavitte.

Nagyobbik bátyja javaslatára 1910-ben visszajötték. Miután letöltötte katonaságát, — Fiuméba került. Oda volt kénytelen menni, ahol munkát kapott. A munkás-elbocsátások állandó fokozódása miatt ott is egyik gyárból a másikba került. Sok munka, kevés kereset, nyomor, gondok. Így emlékezik vissza azokra az időkre Kenderesi László.

Amikor 1914-ben kitűnt az első világháború, ismét bevonultam — mondja elgondolkodva. — Újból két évet katonáskodtam... A hadseregben állandóan az otthoni gondok foglalkoztattak. Az anyám már idős volt. Mi, gyerekek távol voltunk az otthonról. Már elmul- tam 25 éves, de az élet igazi örö-

meivel még nem ismerkedtem meg. Pár pillanattal hallgat. Mintha gondolataival a múltban járna. Majd mélyet sóhajt, s folytatja.

Miután 1916-ban megszabadultam a katonaságtól, Aradra kerültem. A vagonygyárban kezdtem dolgozni... Az 1930-as évek után ismét napról-napra rosszabbodott, nehezedett az élet. Hiába kértünk fizetésemelést, emberségesebb munkafeltételeket, megtagadták. Azt vetették szemünkre: ha nem tesszük, elmehetünk... 1940-ben pedig ki is dobtak, mint nemzeti kisebbségit. Ismét munkanélküli lettem.

A felszabadulás Kenderesi bácsi életében is hatalmas fordulatot hozott. Tudta, hogy országunkban a szovjet hadsereg általi felszabadítás után egy új, boldogabb élet kezdődik a dolgozók számára. Feltehetően emléke maradt az a nap, amikor a hitleri fenevadakat a dícsőseges szovjet hadsereg a román önkéntesekkel együtt végképp kiűzte hazánk területéről... Elsők között lépett be a kommunista pártba. Munkájával, magatartásával és minden ténylekedésével arra törekedett, hogy megmutassa: meg tudja bűcsülni mindazt, amiben a felszabadulás óta része volt, a boldog életet.

A felszabadulás után ismét a vagonygyárban dolgozott. Ott érte a másik nagyjelentőségű megvalósítás: az államosítás. Mindig az elsők között küzdött a terv teljesítéséért. Szorgalmáért és lelkiismeretes munkájáért mindenki tisztelte és becsülte. Mindig nagyon szeretett foglalkozni a fiatalokkal, az új munkásokkal, ezt itt még szívesebben tette.

1950-ben nyugdíjazták. Rimaradt a munkából. De nem sokáig. Elete összeforrt a gyárral, a munkával. Szíve húzta a műhelyek felé.

Most a „Coopmetal” termelőszövetkezet bádógosüzemében küzd a terv teljesítéséért. Lendületes munkája magával ragadja a műhely többi dolgozóját is. Általában 100–105 százalékos tervelőirányzatot ér el normán felül.

Annnyit mondhatok — jegyzi meg Tapasztó elvtárs, a műhely mestere, — hogy nagyon törekvő munkás. Sokan példát vehetnek szorgalmáról. Kora ellenére is egyike azoknak a munkásoknak, akik mindig dolgoznak, nem tudnak tétlenkedni. Sajnál minden kárba vesztett percet.

Kenderesi elvtárs jó munkás, öntudatos kommunista. Szereti mai, népi demokratikus rendszereinket, ahol mindenkit munkája után értékelnek. A párthoz való ragaszkodását tükrözik eredményei, munkasikerei. A II. pártkongresszus tiszteletére rendezett ünnepi műszakon 115 százalékos tervelőirányzatán felül.

Össze sem lehet hasonlítani a múlt élethelyzetét a jelenhez — mondja erős meggyőződéssel a hangjában. — Hiszen akkor soha sem kaptam fizetett szabadságot. Ha szabadságolásra volt szom, az már rosszat jelentett... Most munkaruhát kapunk, díjmentes orvosi kezelést. Üdülőtelepek, — ahol a múltban csak a gyárosok és tőkés szórakoztak — állnak a dolgozók rendelkezésére.

Szavai mélyről jövő, megfontolt szavak. A sors, az élet vihara sokfelé sodorta. Világosan áll előtte mindaz, amit egész életében tapasztalt, átélt. S éppen ez az, ami arra ösztönzi, hogy munkájával és hozzájárulással új életünk mind szebbé tételéhez. Ez az, ami mind újabb erőt ad feladatai teljesítésében.

Juhász László

Biztató kezdet

Több, mint egy hét telt el az új esztendőből. A termelés vezetői — igazgatók, mérnökök, mesterek — ezeken a napokon a megszokottól is nagyobb figyelemmel követték a termelés menetét. Valamennyi munkaközösség törekvése ugyanarra irányult: minél jobb indulást a második öt éves tervben. S ez a figyelem érthető volt mindenki részéről. A jó indulás rendkívül fontos, további lendületes munkára ösztönöz.

A „Solidaritatea” szövetkezet egyike a legjelentősebb asztalosipari termelőszervezetek. Mint kisipari termelőszövetkezet is a legjobbak közé tartozik. Nem véde, aki azt állítja, hogy a „Solidaritatea” az a szövetkezet, amely az öt éves terv során igen sokat fejlődött. Elég végignézni a szövetkezet eszközeit, a műhelyeket. Új, korszerű munkacsarnokokban készülnek a szép kivitelezésű butorok. Kibővült a megnövekedett termelőkapacitása is. Már a szövetkezet székháza, az adminisztratív szervek irodái is olyanok, hogy bármely jelentősebb állami vállalat is megirigyelhetné.

Am a szövetkezet fejlődéséről a legjobban a termelésben elért eredmények beszélhetnek. Az első öt éves tervből reájuk háruló feladatokat 16 százalékkal túlszárnyalták. Az elmúlt évi tervet sikerült 11 hónap alatt teljesíteniük. Az időből elnyert egy hónap alatt pedig lehetőségük nyílt felkészülni a második öt éves terv feladatainak teljesítésére. A tervet már előre ismerték s így már decemberben hozzákezdtek az előkészítéshez. Sok előkészítési munkát tehát már jóelőre elvégeztek s így minden lehetőségük megvan arra elhatározásuk valórváltásához, hogy már a jövő hónapban megkezdjék az első negyedévi készítmények leszállítását.

Ha bárki is lenne megjegyzést arra, hogy a szövetkezet a második öt éves terv feladatainak teljesítéséért megindult versenyben előnyvel indult, azt csak dicserő jelzők kíséretében tehetik. Az előnyt, amivel indultak, becsületes munkával szereztek, egész évi erőfeszítéssel gyümölcse volt. S szüksége is volt a szövetkezet dolgozóinak erre, hiszen a második öt éves terv megnövekedett feladatokat jelent számukra.

A szövetkezet dolgozói nagyon jól tudják, mit jelent az 8 munkájuk. Ha ők jól dolgoznak s kiváló minőségű áru szállítanak, azzal az egész hazai asztalosipar jó hírét s megbecsülését öregbítik. A „Solidaritatea” butorai már évek óta hirdetik a külföld előtt hazánk iparának fejlődését, a szövetkezet dolgozóinak művészi munkáján keresztül.

A második öt éves tervből reájuk eső feladatok valórváltása tehát különösen fontos és becsületbeli kérdésé válik a szövetkezet dolgozóinak szemében. Az első hét eredményei nem is keltek csalódást, csak bizakodásra adnak okot. A szövetkezet dolgozói tudatában vannak, hogy munkájuk mekkora fontossággal bír s ehhez mérten igyekeznek a legjobbat nyújtani. Ez a felelősség-tudat látszik meg Szvercsák Ferenc, a kézműhely dolgozójának munkáján, aki már az első napokban kiemelkedő teljesítményt ért el. De ugyanez látszik meg Mikuska István munkáján is, vagy pedig Merle Ferencén, aki az IMSZ-brigád tagjaként nyújt kiváló teljesítményeket. Azonban hosszú lenne még folytatni tovább a sort, ha mindazokat ki akarnánk emelni, akik a második öt éves terv első hetében jó munkájukkal járultak hozzá annak a meggyőződésnek a kialakulásához, hogy a szövetkezet a következő időszakokban is megőrjíja majd a helyét a termelés frontján.

A „Vörös Lobogó” szerkesztősége és kiadóhivatala: Karl Liebknecht utca 2-4. sz. Telefon: Szerkesztőség: 30-87, 15-10, 35-69 és 22-26. Kiadóhivatal: 16-92. Nyomda: 20-77. Intreprinderea Poligrafică Arad. — Taxa postală plătită în numerar, conf. aprobării Nr. 53-1945.